

काययः स्त्रिया । चन्द्रमा ज्योत्स्नया यद्विद्युत्वात्
विद्युता यथा । अतुवज्जनी भर्तारं गृह्णात् पित्रयनं
मुदा । पदे पदेऽश्वमेधस्य फलं प्राप्नोत्यवश्यम् । व्याज-
पात्री यथा व्याजं बलादुच्यते विज्ञात् । एवमुक्तस्य
दूतेभ्यः पतिं खगं नयेत् सती । यमदूताः पत्न्यान्ते
सतीमात्रोक्त्य दूरतः । अपि दुष्कृतकर्मणं समुत्कृष्ट्य
च तत्पतिम् । न तथा विभिन्नो वज्जेन तथा विद्युतो
वधा । आपतनीं समात्रोक्त्य वयं दूताः पतिव्रताम् ।
तपनस्त्यतेऽत्यन्तं दृक्तेऽपि च दृष्टते । कम्पन्ते सर्व-
तेजांसि दृष्टा पतिव्रतं भङ्गः । यावत् स्वलोमसंस्त्राप्ति
तावत् कोक्युतानि च । भर्ता स्वर्गस्य भुङ्क्ते रम-
माणा पतिव्रता । धन्या सा जननी कोके धन्योऽसौ
जनकः पुनः । धन्यः स च पतिः श्रीमान् येषां नेहे
पतिव्रता । पितृवंश्या मातृवंश्याः पतिवंश्यास्तयस्तयः ।
पतिव्रतायाः पुण्येन स्वर्गसौख्यानि मुञ्जते । शील-
भङ्गेन दुर्दृष्टाः पातयन्ति कुलस्यम् । पितृमातृस्य
पत्युरिहास्तु च दुःखिता । पतिव्रतायाश्चरणौ यत्न
यत्न सृष्टेर्भुवम् । तत्रेति भूमिर्भवेत् नाम भारोऽस्ति
पावनी । विभ्यत् पतिव्रतास्यर्शं कुर्वते भातुमानपि ।
बोभो गन्धर्वश्चापि स्वपवित्राय नात्यथा । व्यापः
पतिव्रतास्यर्शमभिपिप्सन्ति सर्वदा । अद्य जायविनाशो
नो जातास्तद्यापि पावनाः । गृहे गृहे न किं नार्थो
रूपवानग्यगर्हिताः । परं विनोयभक्त्यैव लभ्यते
स्त्री पतिव्रता । भार्या मूलं गृहस्थस्य भार्या मूलं
सुखस्य च । भार्या धर्मफलदायिनी भार्या सन्तान-
द्वये । परलोकस्त्वयं लोकौ जीयते भार्यया हयम् ।
देवपितृतिथीव्यादि नाभार्यः कर्म चार्हेति । गृहस्थः
स हि विप्रो वो यस्य नेहे पतिव्रता । यस्तुतेऽन्यः पति-
पटं रान्त्या जरयाऽथ वा । यथा मङ्गावगाहेन शरीरं
पावनं भवेत् । तथा पतिव्रतादृष्ट्या शुभया पावनं
भवेत् । “आर्त्तांते मुदिते कृता प्रोषिते मन्दिना जगता ।
मृते जियेत वा प्रलौ बाधो ज्ञेया पतिव्रता” सु०त० ।

पतिष्ठ लि० अतिशयेन पतिता इवन् तथो लोपः अतिश-
येन पतितरि अ०१०१३१५५ उदा० दैवधनुं पतीयम्
तत्त्वार्थे लि० पञ्चमीया द्रा०५॥११२ उदा० स्त्रियां ङीप् ।
पतेर पुंस्त्री पत-एर । १३७ने जञ्ज्वञ्च स्त्रियां आतिस्वात्
ङीप् । १३७नरि लि० २५४८के ४३३र्त्ते च पु० संक्षिप्तपदा०
पक्षाधिन् लि० पादेन कपति मक्षति कन-पिनि यदादेशः

इत० । पादेन गन्तरि । मट्टिः ३१४ उदाहरणं इष्टव्यम् ।
पत्तङ्ग न० पत्ताङ्ग+पृषो० । रक्तचन्दने (वक्त्र) दृक्भेदे
शन्दर० । “पत्तङ्गं सधुरं शीतं पितृलेपाव्यासुतम् ।
हरिचन्दनवज्ज्येयं विशेषाद्वाहनाशनम्” भावप्र० ।
पत्त पु० पतत्यनेन पत-वा०करणे तक् नेट् । पादे “निधी-
यते निपत्ततः” अथ० ६११११११
पत्तन न० पतत्यत्न वा० आधारे तन । १३७नरे सहापु-
र्याम् अमरः २२८८के चारा० ।
पत्तनाधिपति पु० इत० । राजभेदे भा०अ० १८६५० ।
पत्तरङ्ग पु० पट्टरङ्ग+पृषो० । (वक्त्र) दृक्
पत्ति पु० पद-तिन् । १३७नायाम् । २३७रे विश्वः क्तिन् । १३७तौ
(१३७ः १३७जः १३७त्राः १३७नाः) एतत् संख्यान्विते
१३७नाभेदे च स्त्री । “एको रथो गजस्यैको नराः पञ्च
पदातयः । त्वयश्च तुरशास्तज्जैः पत्तिरित्यभिधीयते”
भा०आ०१५० । ५५पञ्चपञ्चाशदात्मकनरसैन्ये “नराणां
पञ्चपञ्चाशदेव पत्तिर्विधीयते” भा०अ०१५४५० ।
पत्तिगणक लि० पत्तिं गणयति गण-अक अकान्तत्वेऽपि
याजका० इत०अ० पत्तीनां गणयितरि । ततः उद्गात्रा०
भावे अञ् । पत्तिगणक तङ्गावे ।
पत्तिन् लि० पङ्गां तेवति तित-गतौ वा० ङिन् । पङ्गां
गन्तरि । “पत्तिनो भुवि चैकस्म गोपस्यात्यवकीयसः”
हरिवं० १००अ० ।
पत्तिसंहति स्त्री इत० । पादाते सेनादन्ते अमरः ।
पत्तूर पु० पत-वा० जर पङ्गूरा० निघा० । १३७विप्रशाके
लि० २५४८के रक्तचन्दने न० शब्द० ।
पत्तु(द्र) न० पत-द्रन् “अरोभरि सर्वथे” पा० वा ततोपः ।
१३७वाहनमात्रे २५४र्त्ते १३७पिणां पत्ते अमरः । १३७खना-
धारे(पात्) इति ख्याते पदार्थे ५५पञ्चमयपञ्चाकारे इव्ये
च “सुवर्णपद्माभरणा च कात्यां सुलोहपार्श्वद्वयदृक्-
बाभिः” इतिपां स्त्री ङीप् । ७३७नेपत्ते राजनि०
“पत्तकं सधुरं किञ्चित्सीच्छोष्णं पिच्छिलं लघु । नि-
हन्ति कफवाताशौहृन्नासारिचपीमयान्” भावप्र० । तत्र
किञ्चनाधारपत्ते “पाञ्चमाधिके तु सस्याम्ने आन्तिः
संजायते यतः । चात्राचराणि दृष्टानि पत्ताद्वान्ततः
उरा” ज्यो०त० । तस्य रङ्गनं यथा “सुवर्णरूपरङ्गादौ
रङ्गयेत् पत्तचत्तमम् । सामान्योत्तममध्यानां पत्तरङ्गन-
मीरितम्” तत्प्रमाणम् “पङ्कजाधिकं हस्तं पत्त-
चत्तममीरितम् । मध्यमं हस्तमात्रं स्यात् सामान्यं